**Dosarul nr.3-1093/2025**

**HOTĂRÎRE**
**În numele legii**

**23 mai 2025** **mun.Chişinău**

Judecătoria Chișinău (Sediul Rîșcani)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Veronica Jomiru-Niculiță
Grefier Victorița Colesnic

***Cu participarea:***
*Reclamantului *****,*
*Avocatului reclamantului în baza mandatului din 23.04.2025, Bordeniuc Iurii,*
*Reprezentantului pârâtului în baza procurii din 31.03.2025, valabilă până la 31.12.2025, Zabrian Ionela,*

a judecat acțiunea de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de ***** către Inspectoratul General pentru Migrație privind anularea actului administrativ individual defavorabil,

***c o n s t a t ă :***

***Aspecte de procedură.***

La 29 aprilie 2025, *reclamantul* ***** prin intermediul avocatului, Bordeniuc Iurii a depus cerere de chemare în judecată împotriva *pârâtului* Inspectoratul General pentru Migrație a MAI.

La 29.04.2025, potrivit fișei de repartizare, cauza a fost repartizată judecătorului, Veronica Jomiru-Niculiță (f.d.1) și acceptată în procedura de contencios administrativ, la 12.05.2025 după înlăturarea de către reclamant a neajunsurilor stabilite la depunerea acțiunii prin încheierea din 06.05.2025 (f.d.13, 19).

Prin încheierea din 19.05.2024 s-a dispus audierea reclamantului prin intermediul videoconferinței la sediul instituției penitenciare unde se află acesta.

***Pretențiile și Argumentele reclamantului.***

Prin cererea de chemare în judecată, reclamantul solicită:

*-anularea Deciziei de respingerea cererii de azil nr.1*****din 22.04.2025 emis de către şef al DRC a IGM comisar - şef Veaceslav Patraş.*

*-admiterea cererii privind acordarea azilului.*

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin decizia cu nr.1*****din 22.04.2025 emisă de Inspectoratul General pentru Migrați s-a decis că ***** loan nu îndepleneşte condițiile necesare pentru acordarea protecției umanitare conform art.19 alin.(1) al legii nr.270/2008 privind azilul în Republica Moldova.

Consideră decizia nr.1*****din 22.04.2025 neîntemeiată, emisă cu încălcarea legislației în vigoare, a procedurii de examinarea cererii privind acordarea azilului și drepturilor și intereselor reclamantului.

Notează că la examinarea cererii de acordare a azilului lui *****, a fost încălcată competența soluționării cererii de azil.

Astfel, reclamantul ***** Ioan să află în Penitenciarul nr.13 mun.Chişinău, cererea fiind depusă către conducerea Penitenciarului nr.13, care urma să expedieze în condițiile legii nr.270 din 18.12.2008 privind azilul în RM către Direcția Regională Centru, Chişinău, însă cererea nu a fost examinată de către Direcția Regională Centru Chişinău, astfel a fost încălcată competența teritorială.

Decizia contestată şi înscrisurile anexate nu cuprind informații privind calea de atac a acesteia, termenul de depunere a plîngerii şi organul la care se depune

Consideră că prin lipsa informației menționată a fost încălcată procedura de examinare şi modul de contestare a cererii de azil aşa cum prevede legislația în vigoare, încălcări care au dus la soluționarea eronată a pricinii.

Consilierul la eliberarea actului contestat, nu a determinat circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, nu a apreciat legea aplicabilă, art.60 al legii nr.270 din 18.12.2008 privind azilul în RM

La caz consideră că decizia cu nr.1*****din 22.04.2025 emisă de către Şef al DRC A IMG comisar-şef Veaceslav Patraş este nemotivată, iar concluziile sunt expuse într-o formă evazivă, incertă, neavînd putere de convingere, fără a fi dată o apreciere cuvenită pretențiilor formulate în prezentul litigiu în raport cu materialul existent la dosar, precum şi normelor de drept ce reglementează acest aspect, fapt ce contravine prevederilor legislației în vigoare.

Remarcă că analiza inspectorului pe care a făcut-o în legătură cu motivele de fapt şi de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții, trebuia să fie clară şi simplă, precisă, conchisă şi fermă, să aibă putere de convingere, fapt ce la caz nu se atestă.

Cele invocate indică la examinarea unilaterală a pricinii, ce constituie o încălcare a dreptului reclamantului de a se bucura de drepturile sale procedurale în conditiile normelor în vigoare, precum şi a principiului egalității armelor în proces.

Omiterea aspectelor menționate de către autorul deciziei contestate, direct indică la examinarea superficială a cauzei, fără a fi supusă controlului temeinicia şi corectitudinea soluției prin prisma prevederilor legale, aplicabile cazului.

Consideră că în speță, prezintă relevanță și faptul că folosirea criteriilor pentru determinarea corectă a naturii juridice a litigiului dat, reieşind din specificul acestui,

presupune prin sine lămurirea completă şi pe bază de dovezi certe a situației de fapt şi de drept, care, este diferită de la caz la caz.

La fel consideră că şef al DRC a IGM comisar - şef Veaceslav Patraş a pronunţat o decizie ilegală, neîntemeiată și nemotivată. Circumstanţele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost constatate şi elucidate pe deplin de către acesta.

Afirmațiile consilierului de decizie că cererea reclamantului nu îndeplineşte condițiile necesare pentru acordarea protecției umanitare conform art.19 alin.1 al Legii nr.270/2008 privind azilul în Republica Moldova şi în temeiul art.60 alin.(1) lit.c) şi art.62 lit.d) din Legea nr.270/2008 privind azilul în Republica Moldova este neintemeiata, deoarece prevederile Legii nu au fost incălcate.

Prezenta acțiune este întemeiată pe prevederile legii nr.270/2008 privind azilul în Republica Moldova, art. art. 3, 17, 20, 39, 43, 189, 191, 196, 206, 209, 212, 218, 224 Codul Administrativ RM şi art. art. 277, 278 CPC RM.

***Argumentele pârâtului:***

Reprezentantul Inspectoratului General pentru Migrațiune Direcția regională Centru a MAI a depus referință la cererea de chemare în judecată, prin care a solicitat respingerea cererii ca neîntemeiată (f.d.22-28).

Pârâtul a indicat că potrivit notei Serviciului de Informație şi Securitate nr.IE/3892 din 22 aprilie 2025, ***** este anunțat în căutare internațională, în scop de arest de către autoritățile din România, pentru săvârşirea infracțiunii prevăzute la art.334 şi art.335 Cod penal al României. În context, Serviciului de Informație şi securitate consideră inoportună acordarea oricărei forme de protecție pe teritoriul Republicii Moldova.

La fel, în cadrul interviului solicitantul a susținut, că în anul 2016 a plecat din România şi a venit în Republica Moldova, deoarece concubina este cetățeancă a Republicii Moldova. Solicitantul a mai declarat că în anul 2008 a fost condamnat la 8 ani privațiune de libertate pentru infracțiunea de viol.

Solicitantul a indicat că din 2016 a locuit pe teritoriul Transnistriei în baza permisului de şedere transnistrian, iar la data 14 februarie 2025 în Republica Moldova a fost reținut, din motiv că se află în căutare internațională pe INTERPOL de către România. A menționat că a fost dus la izolator, după care la Penitenciarul nr.13, unde se află în prezent.

În cadrul interviului s-a constatat că solicitantul de azil este dat în căutare internațională (INTERPOL) de către autoritățile României şi se află în procedura de extrădare. Solicitantul a invocat, că este dat în căutare internațională pentru două infracțiuni (contrabandă şi conducerea unui vehicul fără permis de conducere).

Referitor la motivul solicitării azilului, acesta a declarat că în România i-au fost încălcate drepturile, în special dreptul de a vota, de a alege şi a candida şi consideră, condamnările sale sunt nelegale.

În urma examinării menţiunilor declarate de către solicitantul de azil în colaborare cu informaţia din ţara de origine în detrimentul solicitantului a fost luat în considerare faptul că, acesta nu a stabilit într-o măsură rezonabilă că rămânerea sa în continuare în ţara sa de origine ar deveni intolerabilă pentru sine din motivele enumerate în definiţia refugiatului, sau că ar deveni intolerabilă din aceleaşi motive dacă s-ar întoarce acolo, din care nu rezultă existenţa unei temeri bine-întemeiate. Solicitantul nu a identificat nici un motiv imperios de temere. Ce ţine de motivul părăsii ţării de origine şi solicitării azilului, a conchis că acesta nu a individualizat nici o temere rezonabilă.

În cadrul interviului, solicitantul a precizat că ar întâmpina anumite probleme din cauza religiei sale, menţionând că este de confesiune catolică, în timp ce ceilalţi localnici erau de religie ortodoxă, afirmaţie nefondată, întrucât potrivit rapoartelor internaţionale, România este un stat care, nu restricţionează libertatea de alegere a confesiunii religioase şi nu încalcă drepturile fundamentale legate de libertatea religioasă.

La emiterea deciziei s-au luat în consideraţie că din data de 14.02.2025, solicitantul azilului a fost arestat de către organele de urmărire penală a Inspectoratului Naţional de Investigaţii al IGP Chişinău, şi plasat în arest în penitenciarul nr.13, prima şedinţă de judecată pe procedura de extrădare fiind stabilită la data 20.03.2025, reclamantul fiind în cunoştinţă cu faptul că acesta va fi extrădat a depus cererea de azil la 21.03.2025 cu câteva zile înainte de şedinţa de judecată cu privire la extrădarea sa.

Consideră că intenţia reclamantului la solicitarea azilului a avut raţionamentul evitării şi tergiversării extrădării în România şi nicidecum de a obţine protecţia Republicii Moldova împotriva presupuselor persecuţii pe teritoriul statului a căror cetăţenie o deţine. Or, în cadrul interviului acesta a indicat că în România are două dosare penale, iniţiate în anii 2015 şi 2018. În anul 2018, a fost condamnat la o pedeapsă de 8 ani de închisoare pentru săvârşirea infracţiunii de viol. În prezent, în România, este condamnat pentru contrabandă, fiind sancţionat cu o pedeapsă de 2 ani de închisoare, precum şi pentru conducerea unui autovehicul fără permis de conducere, faptă pentru care a primit o pedeapsă de 1 an şi 6 luni de închisoare.

Concluzionează inoportunitatea de acordare a oricărei forme de protecţie internaţională, pe motivul prezentării pericolului pentru ordinea publică şi securitatea Republicii Moldova.

Referitor la dubii privitor la legalitatea dosarului penal a indicat că solicitantul are dreptul la apărare în instanţele de judecată naţională, iar solicitarea aziluilui este doar din considerentul de a se eschiva de la răspundere penală.

Privitor la alegaţia eronată a reclamantului că va fi returnat sau expulzat în ţara de origine, prin prisma prevederilor legii nr.270/2008 privind azilul în Republica Moldova, Inspectoratul General pentru Migraţie nu urmăreşte intenţia sau scopul de a returna forţat reclamantul în ţara de origine, ci analizează riscul şi temerea de reîntoarcere în ţara a cărui cetăţean este reclamantul or, cu procedura de extrădare se ocupă Procuratura şi Ministerul de Justiţie.

Notează că solicitantul nu a stabilit într-o măsură rezonabilă că rămânerea sa în continuare în țara de origine ar deveni intolerabile pentru sine din motive enumerate în definiția refugiatului, sau că ar deveni intolerabile pentru sine din aceiași motive dacă s-ar întoarce acolo, prin prisma pct. 65 din manualul referitor la proceduri și criterii de determinare a statutului de refugiat în baza Convenției din 1995 și a Protocolului din 1967 privind statutul de refugiat și în sensul art. 17 a Legii nr 270/2008.

În lipsa individualizării temerii față de țara de origine și-n absența probelor se evidențiză lipsa oricărei probabilități că solicitanta de azil să fie supusă acțiunilor ce ar duce la încălcarea drepturilor sale fundamentale care să constitute acte de persecuție în sensul art.45 alin.(l,2) din Legea nr. 270/2008.

La fel, solicitantul de azil nu a fost supus unor tratamente în sensul prevederilor art. 45 a Legii 270/2008, el părăsind țara de origine, din alte considerente.

Punctează pârâtul că după cercetarea notei de interviu și verificării efectuate în baza de date a BNC INTERPOL situaţia reclamantului se încadrează în articolul 20 alin.(1) lit.d) al legii privind azilul în Republica Moldova şi este exclus de la acordarea protecţiei umanitare.

***<u>Argumentele participanților în ședința de judecată:</u>***

Reclamantul și reprezentantul acesteia au susținut cererea de chemare în judecată și au solicitat admiterea acesteia în modul cum este formulată.

Reclamantul a concretizat că nu dorește să se întoarcă în țara de origine din motivul că îi sunt încălcate drepturile fundamentale, sunt multe abuzuri în penitenciarele din România și îi place mai mult în penitenciarul din RM. Un alt motiv invocat este religia sa, fiind catolic, iar în localitatea sa, toți locuitorii sunt de religie ortodoxă. De asemenea a invocat că numele său este Ștefan Simionescu și nu cunoaște cine este ***** ori actele oficiale în baza cărora s-a aflat pe teritoriul RM sunt pe numele Ștefan Simionescu.

Reprezentantul pârâtului, Zabrian Ionela a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată, pe motivele expuse în referință.

**MOTIVAREA INSTANȚEI DE JUDECATĂ**

Audiind în ședința de judecată participanții la proces, studiind înscrisurile anexate la actele cauzei, instanța de judecată constată următoarele.

***<u>Admisibilitatea acțiunii</u>***

Prevederile art.207 din Codul Administrativ enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

În privința primei condiții de admisibilitate se constată că decizia Inspectoratului General pentru Migrație a Ministerului Afacerilor Interne cu nr.1*****din 22.04.2025 privind respingerea cererii de azil, în sensul prevederilor art.10 și 11 ale Codului administrativ, reprezintă un act administrativ individual, emanând de la o autoritate publică

ca măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual, având caracter defavorabil, ori reclamantul pretinde că prin acesta i-a fost încălcat dreptul de a beneficia de protecție pe teritoriul Republicii Moldova.

La caz, cu referire la cele menționate, instanța reține că reclamantul revendică apărarea pe calea controlului judecătoresc a unui drept în sensul art.17 Cod administrativ. Corespunzător, condiția revendicării unui drept legitim este întrunită.

Competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu prevederile art.191 alin.(1) și art.196 alin.(1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), astfel, cererea de chemare în judecată fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

Referitor la condiția de respectare a remediului extrajudiciar cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil până la înaintarea acțiunii în contenciosul administrativ, instanța de judecată reține că potrivit prevederilor art.62 lit.d) și art. 65 alin.(1) din legea privind azilul în Republica Moldova nr.270-XVI din 18.12.2008, *decizia de respingere a cererii de azil care face obiectul procedurii rapide poate fi atacată cu acțiune în contencios administrativ, fără procedură prealabilă, în termen de 5 zile lucrătoare de la data deciziei de respingere.*

În acest sens, instanța de judecată constată că, la caz procedura prealabilă nu urma a fi efectuată, iar reclamantul, a respectat procedura de contestare a deciziei Direcției azil și apatridie privind cererea de azil, direct în instanța de judecată.

La fel, ținând cont de prevederile art.209 alin.(1) lit. a) și (2), raportate la circumstanțele constatate, instanța de judecată concluzionează asupra respectării de către reclamant a termenului de depunere a acțiunii. Or, actele cauzei atestă că decizia contestată a fost emisă la 22.04.2025, comunicată reclamantului la 23.04.2025, iar cererea de chemare în judecată a fost depusă la 29.04.2025, în interiorul termenului reglementat de art.209 al Codului administrativ. Astfel, acțiunea este admisibilă.

***<u>Legislația aplicabilă</u>***

**Articolul 3 din Legea nr.270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova,**

*În sensul prezentei legi, următoarele noţiuni principale semnifică:*

***azil** – instituţie juridică prin al cărei intermediu statul oferă străinului protecţie, recunoscîndu-i statutul de refugiat și acordîndu-i protecție umanitară, protecție temporară sau azil politic;*

***beneficiar de protecție internațională** – cetățean străin sau apatrid căruia i s-a recunoscut statutul de refugiat sau i s-a acordat protecție umanitară, astfel cum sînt definite la art.17 și 19;*

***protecție umanitară** – formă de protecție acordată, conform art. 19, cetățeanului străin sau apatridului din alte motive decît cele prevăzute de Convenția de la Geneva din 28 iulie 1951;*

***Articolul 4. <u>Inspectoratul General pentru Migrație:</u>***

*a) este responsabil de implementarea politicilor în domeniul azilului prin examinarea și soluționarea cererilor de azil, prin asigurarea accesului la realizarea drepturilor solicitanților de azil, ale beneficiarilor de protecție internațională, de protecție temporară sau de azil politic, în condițiile prevăzute de prezenta lege și de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte;*

***Articolul 5 <u>Competența soluționării cererii de azil</u>***

*Consilierul de decizie intervievează, analizează motivele invocate și înaintează propuneri privind emiterea deciziei asupra cererii de azil.*

*Conducătorii direcțiilor regionale ale Inspectoratului General pentru Migrație emit decizii, dispoziții cu privire la cererea de azil.*

***Articolul 16-<u>Formele de protecţie</u>***

*În condiţiile prezentei legi, pe teritoriul Republicii Moldova persoanei i se acordă una din următoarele forme de protecţie: a) statutul de refugiat; b) protecţie umanitară; c) protecţie temporară; d) azil politic.*

***Articolul 17 -<u>Statutul de refugiat</u>***

*Statutul de refugiat se recunoaşte, la solicitare, străinului care, în virtutea unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naţionalitate, apartenenţă la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara ţării a cărei cetăţenie o deţine şi care nu poate sau, datorită acestei temeri, nu doreşte să se pună sub protecţia acestei ţări; sau care, nedeţinînd nici o cetăţenie şi găsindu-se în afara ţării în care îşi avea domiciliul legal şi obişnuit, ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu doreşte să se reîntoarcă.*

***Articolul 18 -<u>Motive de excludere de la recunoaşterea statutului de refugiat</u>***

*(1) Un străin este exclus de la recunoaşterea statutului de refugiat în cazul în care:*

*a) beneficiază de protecţie sau de asistenţă din partea unui organism sau a unei instituţii a Organizaţiei Naţiunilor Unite, alta decît ÎCNUR. În cazul în care această protecţie sau asistenţă a încetat pentru un motiv oarecare fără ca situaţia persoanelor respective să fi fost reglementată în mod definitiv, în conformitate cu rezoluţiile relevante adoptate de Adunarea Generală a Naţiunilor Unite, ele vor beneficia de drepturi ce rezultă din prezenta lege;*

*b) se consideră că are drepturile şi obligaţiile aferente deţinerii cetăţeniei Republicii Moldova sau drepturile şi obligaţiile echivalente acestora.*

*(2) Un străin este exclus de la recunoaşterea statutului de refugiat dacă există motive întemeiate să se creadă că:*

*a) a comis o infracţiune împotriva păcii, o crimă de război sau o infracţiune împotriva umanităţii, aşa cum sînt definite în tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte, precum şi în legislaţia penală a Republicii Moldova;*

*b) a comis o infracţiune gravă, deosebit de gravă sau excepţional de gravă de drept comun înainte de a intra pe teritoriul Republicii Moldova;*

*c) a comis fapte care sînt contrare scopurilor şi principiilor Organizaţiei Naţiunilor Unite, enunţate în preambulul şi în art. 1 şi 2 din Carta Naţiunilor Unite;*

*d) a planificat, a facilitat sau a participat la săvîrşirea unor acte de terorism, după cum sînt definite în tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte;*

*e) prezintă pericol pentru ordinea publică sau pentru securitatea Republicii Moldova.*

***Articolul 43 -<u>Cerinţele privind examinarea cererii</u>***

*(1) Cererile de azil sînt examinate în mod individual, obiectiv şi imparţial de către un personal calificat, care cunoaşte standardele relevante aplicabile în domeniul legislaţiei privind azilul.*

*(2) La examinarea cererii se vor lua în considerare informaţiile precise şi actualizate din surse diferite despre situaţia generală din ţara de origine a solicitantului de azil, pentru evaluarea situaţiei lui personale.*

*(3) Motivele de acordare a unei forme de protecţie, în condiţiile prezentei legi, se examinează în cadrul unei proceduri unice, succesiv, din perspectiva corespunderii definiţiei de refugiat şi aflării în una din situaţiile pentru care se acordă protecţie umanitară.*

*(4) Cererile de acordare a protecţiei temporare se examinează în conformitate cu art.22–27.*

***Articolul 45 <u>Persecuţia şi vătămările grave</u>***

***(1) Actele considerate ca fiind o persecuţie, în sensul art.17, trebuie:***

*a) să fie suficient de grave prin natura sau prin repetarea lor pentru a putea constitui o violare gravă a drepturilor fundamentale ale omului, în special a drepturilor de la care nu se pot face derogări potrivit art.15 alin.(2) din Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, încheiată la Roma la 4 noiembrie 1950, ratificată de Republica Moldova prin Hotărîrea Parlamentului nr.1298-XII din 24 iulie 1997;*

*b) să reprezinte o multitudine de măsuri, inclusiv violări ale drepturilor omului, care sînt suficient de grave pentru a afecta o persoană în măsura menţionată la lit.a).*

**(2)** ***Actele de persecuţie care pot fi calificate ca atare potrivit alin.(1) pot să ia forma:***

*a) actelor de violenţă fizică şi psihică, inclusiv a celor de violenţă sexuală;*

*b) măsurilor legale, administrative, poliţieneşti şi/sau judiciare care sînt discriminatorii sau care sînt aplicate într-o manieră discriminatorie;*

*c) acuzării sau pedepsei discriminatorii sau disproporţionate;*

*d) imposibilităţii rejudecării ca urmare a unei pedepse discriminatorii sau disproporţionate;*

*e) acuzării sau pedepsirii ca urmare a refuzului de îndeplinire a serviciului militar în caz de conflict, atunci cînd îndeplinirea serviciului militar ar presupune săvîrşirea de infracţiuni sau de acte care cad sub incidenţa clauzelor de excludere prevăzute la art.17;*

*f) abuzurilor şi actelor discriminatorii împotriva unor persoane din motive de gen sau abuzurilor şi actelor discriminatorii împotriva minorilor.*

**(3)** ***Prin vătămări grave, în sensul prezentei legi, se înţelege prezenţa uneia din următoarele situaţii:***

*a) existenţa unei condamnări la pedeapsă capitală sau existenţa pericolului execuţiei;*

*b) tortura sau tratamentele ori pedepsele inumane sau degradante aplicate solicitantului în ţara sa de origine;*

*c) ameninţarea gravă şi individuală la viaţa sau la integritatea corporală a unui civil din motive de violenţă generalizată în situaţii de conflict armat internaţional sau intern.*

***Articolul 46 -<u>Motive de persecuţie</u>***

(1) La aprecierea motivelor de persecuţie, autorităţile competente trebuie să ţină cont de următorii factori:

a) *conceptul de rasă*, care include considerente de culoare, descendenţă sau de apartenenţă la un anumit grup etnic;

b) *conceptul de religie*, care include orientarea spre credinţe teiste, nonateiste şi ateiste, participarea sau neparticiparea la ritualuri formale în public sau în mod privat, fie singur, fie împreună cu alţii, alte acte religioase sau exprimări ale credinţelor, sau forme de conduită personală ori comună bazate sau impuse de o anumită religie;

c) *conceptul de naţionalitate* nu se va limita la noţiunea de cetăţenie sau la apatridie, dar va include apartenenţa la un grup determinat prin identitatea sa culturală, etnică sau lingvistică, prin originile geografice sau politice comune ori prin relaţia pe care o are cu populaţia unui alt stat;

d) *conceptul de grup social*, în cazul în care:

-membrii numitului grup au caracteristici înnăscute sau un trecut comun, care nu poate fi schimbat, sau trăsături ori credinţe atît de importante pentru identitate şi conştiinţă încît persoana nu poate fi forţată să renunţe la ele;

- grupul are o identitate distinctă în ţara respectivă deoarece este perceput ca fiind diferit de restul societăţii;

- în funcţie de circumstanţele din ţara de origine, un anumit grup social poate include un grup bazat pe trăsături comune orientării sexuale. Orientarea sexuală nu poate fi considerată o trăsătură a grupului social, în sensul prezentului articol, atunci cînd acţiunile specifice orientării sexuale sînt fapte penale potrivit legislaţiei Republicii Moldova. Aspectele

referitoare la sexe pot fi incluse în noţiunea de orientare sexuală, cu condiţia să nu fie unicul motiv al aplicării acestui articol;

e) *conceptul de opinie politică*, care include deţinerea unei opinii cu privire la o anumită problemă, legată de eventuali agenţi de persecuţie menţionaţi la art.47 şi de politicele şi metodele acestora, indiferent dacă acea opinie a fost sau nu manifestată de solicitant.

(2) Conform noţiunii de refugiat, trebuie să existe ***o legătură*** între *motivele* menţionate în prezentul articol şi *actele de persecuţie* stabilite la art.45 alin.(1) şi (2).

(3) În evaluarea temerii bine întemeiate de persecuţie nu are importanţă că solicitantul are trăsăturile rasiale, religioase, de naţionalitate, sociale sau politice care au determinat acţiunea de persecuţie, cu condiţia ca o asemenea caracteristică să-i fi fost atribuită de către agentul de persecuţie.

***Articolul 47 Agenţi de persecuţie sau vătămări grave sînt:***

*a) statul;*

*b) partidele sau organizaţiile care au sub control statul sau o parte importantă din teritoriul statului;*

*c) agenţii neguvernamentali, în cazul în care se poate demonstra că agenţii menţionaţi la lit.a) şi b), inclusiv organizaţiile internaţionale, nu pot sau nu doresc să acorde o protecţie împotriva persecuţiei sau a vătămărilor grave în sensul art.47.*

***Articolul 62.*** *În procedură rapidă se examinează următoarele cereri de azil:*

*a) abuzive;*

*b) evident nefondate;*

*c) înaintate de persoane care, prin activitatea sau prin apartenenţa lor la o anumită grupare, prezintă pericol pentru siguranţa naţională ori pentru ordinea publică;*

*d) înaintate de persoana care se află în procedură de extrădare.*

**Aprecierea instanței de judecată în privința argumentelor și probelor prezentate de părți.**

Din actele cauzei prezentate de participanții la proces rezultă că la 21.03.2025, solicitantul este cetățean al României, deținut în Penitenciarul nr.13, fiind în procedura de extrădare pe faptul anunțării în căutare internațională pe linia Interpol de către România, s-a adresat prin intermediul conducerii Penitencirului -13 către Inspectoratul General de Migrație cu cerere de acordare statutului de refugiat (f.d.15-20 dosar administrativ).

Potrivit notei Serviciului de Informații și Securitate solicitantul ***** pe linia Interpol este anunțat în căutare internațională de autoritățile Române, pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art.334 și 335 Cod penal al României (f.d.33 dosar administrativ)

Potrivit ordonanței Direcției de Poliție a mun. hișinău din 01.04.2025 în privința cetățeanului României-***** a fost pornită urmărirea penală conform elementelor

constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit.b) Cod penal, pe faptul că în cadrul percheziției corporale, asupra acestuia a fost depistat și ridicat o carte de identitate și un pașaport românesc eliberat pe numele Simionescu Ștefan (CI seria TZ nr. 169480, SPCLEP Timișoara, 02.10.2017, pașaport tip PE seria 053020767, 14.08.2018) ambele conținând fotografia asemănătoare cu cea a lui ***** (f.d.31).

Prin decizia Inspectoratului General pentru Migrație a Ministerului Afacerilor Interne cu nr.1*****din 22.04.2025 s-a respins cererea de azil, în temeiul art.19 alin.(3) din Constituția Republicii Moldova, art.4 alin.(3) și art.60 alin.(1) lit.c) din Legea nr.207 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova (f.d.38-34 dosar administrativ).

Nefiind de acord cu decizia Inspectoratului General pentru din 22.04.2025, ***** s-a adresat cu prezenta acțiune în instanța de judecată.

Din conținutul cererii de chemare în judecată și esența revindecărilor formulate, se constată că ***** își exprimă dezacordul cu decizia Inspectoratului General pentru Migrație din 22.04.2025 cu privire la respingerea cererii de azil, solicitând anularea acesteia și obligarea acordării unei forme de protecție pe teritoriul Republicii Moldova.

Astfel, reclamantul a formulat o acțiune în obligare.

Potrivit notei de interviu, ***** în calitate de motiv al plecării din țara de origine în Republica Moldova, a indicat că din 2016 a plecat din România, iar prin intermediul postului vamal din Leușeni, a venit în Republica Moldova, deoarece concubina sa este cetățeancă a Republicii Moldova.

A indicat că în țara de origine- România are două dosare penale, unul intentat în 2005 și altul în 2018. În 2008 a fost condamnat pentru viol la 8 ani închisoare, iar la moment este condamnat pentru contrabandă la 2 ani și conducerea mijlocului de transport fără permis la 1 an și 6 luni. Din 2016 și până la reținere a locuit în regiunea transnistreană în baza permisului de ședere transnistrean.

Ca motive a solicitării azilului a relatat că în România din 2008 i-a fost încălcat dreptul la vot și de a candida, iar condamnările acestuia sunt ilegale. Totodată, în localitatea unde își are domiciliu, întâmpină probleme din cauza religiei sale, fiindcă este de religie catolică, în timp ce ceilalți localnici sunt de religie ortodoxă. Nu dorește să revină în țara de origine, la moment se află în Penitenciarul 13.

Astfel, se constată că pentru admiterea cererii de azil este necesară efectuarea unei aprecieri individuale în care solicitantul să demonstreze că există justificarea temerilor sale de persecuție, la fel, trebuie stabilită o legătură cauzală între motivele menţionate și actele de persecuție (*art.43-46 din Legea nr.270 din 18.12.2008),* iar în cazul în care nu se poate stabili această legătură, este dificil de apreciat că acesta are nevoie de protecția unui alt stat.

De asemenea, se impune necesitatea stabilirii dacă solicitantul implicat s-ar afla personal în pericol de a fi supus persecuției în țara în care s-ar reîntoarce, or, existența unui sistem organizat de violări evidente ale drepturilor omului într-o țară, neconstituind un motiv suficient pentru a stabili că o persoană ar fi expusă pericolului de persecuție.

Instanța de judecată constată că în speță nu se întrunesc temeiurile legale pentru acordarea azilului reclamantului în contextul în care s-a constatat că ultimul nu a justificat iminența persecutării sale în țara de origine pe principii stabilite de lege pentru acordarea azilului din partea unor agenți de persecuție sau vătămări grave, după cum acestea sunt definite de art.47 din legea nr.270 din 18.12.2008 și, iminent, existența unei temeri bine întemeiate a reclamantului de a fi persecutat sau existența riscului real de a fi supus unor vătămări grave în țara de origine.

În continuare, instanța de judecată se va expune detaliat asupra lipsei temeiurilor de acordare a azilului în motivele invocate de către solicitant.

Se atrage atenția că solicitantul la 14.02.2025 a fost reținut de către organele de urmărire penală, pe motivul anunțării acestuia în căutare internațională, în scop de arest de către autoritățile din România pe faptul comiterii a infracțiunilor prevăzute de art. 334 și 335 Cod penal al României. Ulterior a fost plasat în Penitenciarul nr.13, iar în privința acestia a fost inițiată procedura de extradare. Nu dorește să revină în țara de origine din cauza încălcării dreptului la vot, de a fi ales și pe motiv de religie.

Instanța reține că în conformitate cu reglementările privind azilul, statutul de refugiat este acordat persoanelor care demonstrează că se află într-o situație de temere bine întemeiată de a fi persecutate în țara de origine. Această persecuție trebuie să fie legată de motive precum rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, iar solicitantul trebuie să fie în astfel de temeri în legătură cu propria țară de origine. Legea prevede, de asemenea, că statutul de refugiat este aplicabil persoanelor care se află în afara unei temeri de persecuție în țara de cetățenie sau în țara în care apatridul își avea domiciliul legal și obișnuit.

Instanța notează că o persoană care solicită azil și nu probează cu nimic despre temerile legate de țara sa natală nu poate beneficia de protecție prin prisma Legii privind azilul în Republica Moldova nr.270 din 18 decembrie 2008.

Motivul de religie invocat de reclamant nu a fost argumentat ori faptul că este de religie catolică, în timp ce ceilalți localnici sunt de religie ortodoxă nu poate fi considerat suficient pentru a justifica acest motiv.

Astfel, din cele constatate supra reclamantul nu a individualizat nici o temere rezonabilă de unde ar rezulta că a părăsit țara de origine din motive imperioase sau că după părăsirea țării de origine a întreprins acțiuni care fiind cunoscute ar determina existenței unei temeri bine întemeiate.

Referitor la motivul privind existența celor 2 dosare penale în țara de origine, urmează a fi apreciate critic ori ultimul are dreptul la apărare în instanțele naționale de judecată.

Așadar, având în vedere că reclamantul nu a prezentat suficiente dovezi care să le susțină, instanța constată că acesta nu a reușit să probeze existența unor acte de persecuție care să îndeplinească cerințele prevăzute de art.45 alin.(1) și (2) din Legea nr.270 din

18.12.2008 care provin de la „*agenții de persecuție sau vătămări grave*” în sensul art.47, prin prisma prevederilor art. 17 din Legea nr.270 din 18.12.2008.

La fel, instanța punctează că, examinând existența unei temeri bine întemeiate a reclamantului de a fi persecutat sau riscul real de a fi supus unor vătămări grave, urmare a analizei evenimentelor care au stat la baza părăsirii țării de origine, cât și a celor care au urmat ulterior plecării sale (*art.46 din Legea nr. 270 din 18.12.2008*), ajunge la concluzia că aceste temeri sunt irelevante. Or, solicitantul de azil era în cunoștință de cauză cu referire la dosarele pornite în privința sa.

Totodată, se atrage atenția că în ședința de judecată reclamantul a menționat că nu cunoaște cine este *****, căci numele său este Ștefan Simionescu. Acest motiv nu poate fi reținut de instanța de judecată, deoarece reclamantul nu l-a invocat în fața autorității publice în procedura administrativă, iar cererea de acordare a azilului a fost depusă de avocatul său în numele lui *****.

La caz, instanța consideră că solicitantul de azil nu are nevoie de protecție umanitară. Mai mult, art.20 alin.(1) lit.d) din Legea nr.270 din 18.12.2008 stipulează că un străin este exclus de la acordarea protecţiei umanitare dacă există motive întemeiate să se creadă că, prezintă un pericol pentru ordinea publică sau pentru securitatea Republicii Moldova. În speță, reclamantul potrivit datelor OIPC Interpol este anunțat în căutare internațională, în scop de arest de către autoritățile din România, pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 334 și 335 Cod penal al României.

La fel instanța va respinge și argumentul reclamantului precum că cererea de azil a fost examinată cu încălcarea competenței teritoreale, cererea nu a fost examinat de către Direcția Regională Centru, Chişinău astfel, or, prin prisma prevederilor art.54 alin.(1) a Legii 270/2008, ***cererile de azil depuse la alte autorităţi competente să le primească, înaintate*** *Poliţiei de Frontieră din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, organelor de poliţie, subdiviziunilor structurale şi teritoriale ale Inspectoratului General pentru Migraţie, in****stituţiilor subordonate Administraţiei Naţionale a Penitenciarelor*** *sau subdiviziunilor de detenţie provizorie din cadrul organelor de drept* ***urmează a fi expediate Inspectoratului General pentru Migraţie****, în condiţiile prezentei legi.*

În contextul celor relatate, instanța subliniază că pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii: 1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite,

urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate, precum și alte temeiuri prevăzute de art. 141 din Codul Administrativ.

Respectiv, nici unul din temeiurile invocate de reclamant întru anularea actului administrativ individual defavorabil, nu atinge nivelul minim pentru a putea fi reținut ca temei de anulabilitate sau de nulitate a actului administrativ, or, actul contestat este emis conform legii, cu respectarea procedurii stabilite și de către organul competent.

Așadar, reieșind din cele enunțate, instanța constată că decizia contestată privind respingerea cererii de azil a reclamantului este legală și întemeiată, or, cetățeanul străin ***** nu a probat faptul supunerii persecuției pe tot teritoriul țarii de origine.

Evaluând starea de fapt și de drept constatată în cadrul dezbaterilor judecătorești, instanța de judecată, reieșind din circumstanțele de fapt constatate, coroborate cu normele de drept relevante situației din speță, respinge ca neîntemeiată acțiunea înaintată de ***** către Inspectoratul General pentru Migrație privind anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil, or, autoritatea pârâtă, prin argumentele și probele anexate la materialele cauzei a demonstrat legalitatea actului contestat, pe când reclamantul nu a invocat în susținerea poziției sale probe pertinente, concludente și utile, care în ansamblul lor ar dovedi necesitatea anulării actului administrativ individual contestat și, respectiv, necesitatea emiterii actului administrativ individual favorabil.

În conformitate cu art.art.224-225, 229, 232 Cod Administrativ, instanţa de judecată

**h o t ă r ă ș t e :**

Se respinge ca neîntemeiată acțiunea de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de ***** către Inspectoratul General pentru Migrație privind anularea deciziei nr.1*****din 22.04.2025 de respingere a cererii de azil.

Hotărârea cu drept de atac la Curtea de Apel Centru în termen de 5 zile lucrătoare de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (Sediul Rîșcani).

Hotărârea se motivează în scris în termen de 10 zile lucrătoare de la înregistrarea cererii de apel depuse în termen sau de la depunerea cererii de motivare a hotărârii.

Președintele ședinței,

judecător V. Jomiru-Niculiță